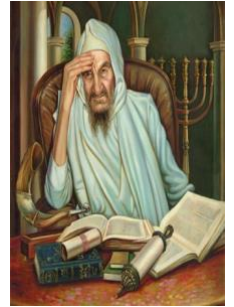

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
ולרפואת הרב אפרים בן מחבובה, אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה, יהודה בן שרה,
אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה.

להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל mahamardaniel@walla.co.il
או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "מסעי"

ישנה שאלה שניתן לשאול ומהתשובה שלה נלמד יסוד גדול לחיים. באחת הפעמים שעם ישראל הגיע לשתות מים "ויבואו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם... על כן קרא שמה מרה". שם המקום נקרא "מרה" על שם המים המרים שהיו שם. והרי אם נסתכל, אחר כך המים הומתקו והיה על המקום להיקרא "מתוקה" על שם המים שכעת מתוקים. והשאלה שנשאלת, מדוע דווקא לקרוא על כך "מרה" אף על פי שהמים כבר מתוקים? אלא, כדי שיזכרו את הנס שה' המתיק את המים ולכן קראו למקום "מרה" שיזכרו שהמים היו מרים ועכשיו מתוקים מכוחו של ה' יתברך. כי אם באמת היה נקרא המקום על שם המים המתוקים, אז אף אחד לא היה שואל שאלות, הדבר לא היה נראה מוזר כלל. אך כאשר המקום נקרא "מרה" על שם המים המרים, ובאים לשתות מהמים והם מתוקים הדבר מעורר שאלה, ואז כאשר יספרו על הנס שה' עשה יהיה קידוש ה' בעולם. ניתן ללמוד מכאן עוד מוסר גדול, תמיד לדעת לא לקבל את הדברים כמובן מאליו, ועל כן צריך להודות לה' על כל דבר בחיים שאנו מקבלים לדעת להגיד תודה לה' על הכל. ולכן גם המילה הראשונה שהאדם מוציא מפיו כאשר הוא מתעורר בבוקר "מודה אני לפניך" המילה הראשונה היא תודה. כי חשוב מאוד להכיר טובה. ולא רק לה' יתברך, אלא לכל מי שעושה איתנו חסד. וכבר אמרו לנו חז"ל הקדושים "כל הכופר בטובתו של חברו, סופו כופר בטובתו של הקדוש ברוך הוא". לדעת להעריך ולהכיר טובה לזולת. ובמיוחד למשפחה. (האישה המגדלת את הבנים ועוזרת בענייני הבית / ההורים שגידלו אותנו מהיותנו קטנים). ובאמת כדאי לכל אדם שיתבונן כמה הוא חייב תודה להוריו. ההורים עשו הרבה, האמא סבלה צער של לידה, ואחר כך דאגה לך בכל שעה, התאמצו עבורך כל כך הרבה כמה השקיעו בחינוך ובלימודים, שלא לדבר על כמה ארוחות הכינו עבורנו, כמה בגדים קנו, כיבסו וגיהצו, לקחו אותנו תמיד לרופא על כל דבר קטן, פירנסו אותנו ודאגו לכל מחסורנו. ועל כן יש לכל אדם להכיר תודה להוריו, לאשתו, ולסובבים אותו ובמיוחד לבורא עולם ה' יתברך שתמיד זן ומפרנס אותו 24/7.

נהנתם מהעלון? רוצים שגם אחרים יהנו? לזיכוי הרבים באיזור מגוריהם פנו ל

mahamardaniel@walla.co.il או למס' 0523458725

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	19:20	20:10	21:03
ת"א	19:18	20:08	21:00
חיפה	19:21	20:11	21:04
באר שבע	19:18	20:08	21:01

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, קוקב בת אביגיל. שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, חיים בן עיישה, אליהו בן מרים, אליהו בן רחל, חנניה בן אסתר, שמעון בן עיישה, משה בן גאולה, שלום בן יוסף, זכריה בן ורדה, חיים בן אסתר, יוחנן בן ביסקי.

לא לשכוח מהיכן הגעת

מסופר על מדינה אחת גדולה שמלך עליה מלך גדול וחכם. יום אחד, יצא המלך עם עבדיו למסע צייד ביערות המדינה. והינה הוא פוגש בנער צעיר רועה צאן, משיחה קצרה המלך נוכח לדעת שהנער מוכשר חכם ונבון. חשב המלך בליבו, אקח אותו לחנכו וכך הוא יהפוך לאחד מגדולי החכמים במדינה. מיד ציווה המלך שישכרו לנער מלמדים מוכשרים שילמדו אותו דעת חכמה ומוסר. אותו נער הלך והחכים, והיה נושא חן בעיני כל רואיו. המלך ראה זאת וקירב אותו עוד יותר עד שלבסוף מינה אותו לשר האוצר והפך אותו לבכיר מבין שריו. אותו נער, על אף הכבוד הרב שעשו לו, לא גבה ליבו והיה מיטיב עם כל אזרח פשוט. וכך אותו נער היה לדמות הערצה בעיני כל המדינה, כולם היללו ושיבחו אותו. כולם חוץ משרי המלך. שלא ראו בעין יפה את התקדמותו המהירה של הנער, שהפך לבכיר השרים. בעיני השרים הוא היה עדיין נער פשוט שפגשו ביער. הם ניסו בכל דרך אפשרית להפיל אותו, לנסות לסכסך בינו לבין המלך. אך המלך לא שם לב אליהם, והערכתו לאותו שר אוצר רק גברה וגברה. כך התנהלה לה המדינה הגדולה בשקט ובנחת שנים רבות. בוקר אחד, לא פקח המלך את עיניו. לאחר שקברו את המלך הנערץ, התיישב על כיסאו בנו ממלא מקומו. אך בנו לא היה כמו המלך, התפוח נפל רחוק מן העץ. הוא היה צעיר וחסר ניסיון, חסר חכמה, הוא היה הולך כעיוור אחר עצת שריו ויועציו מבלי לבדוק באמת מהי מטרת השרים בעיצותיהם. לזמן הזה חיכו השרים שנים רבות... מיד ניגשו השרים כולם למלך החדש ואמרו לו: "אתה יודע ששר האוצר הוא איש רע מעללים המתחזה לאדם ישר, כבר שנים רבות שהוא גונב כסף מהמלוכה ואיש לא בודק את מעשיו ומאחר שאביך היה תמיד מגבה אותו וסומך עליו ללא עוררין הוא היה מנצל אותו וגונב מכספו. אך אתה אם חכם אתה, עליך להעמידו על מקומו ולדרוש ממנו שישב את אשר גזל מאביך שנים רבות." המלך הצעיר, כמובן השתכנע בקלות ואף כעס נורא, ומיד קרא לשר האוצר (הנער הצעיר) ואמר לו "אני נותן לך שבועיים כדי לתת לי דין וחשבון על כל הוצאות המלוכה, והיה אם לא תעשה זאת מרה תהיה אחריתך". ענה השר למלך: "מדוע המלך מבקש להמתין שבועיים שלמים? אתן לך מיד פירוט מדוייק על כל השנים שבהן כהנתי כשר האוצר". הגיש למלך את כל הפירוט של ההוצאות, ובפנקס אכן היו מפורטים בדקדוק רב כל הכספים שנכנסו ויצאו מבית המלך. המלך שכבר היה מושפע לרעה מדברי השרים, לא השתכנע ודרש מן השר שיקחהו לביתו כדי שיראה במו עיניו איזה רכוש הוא מחזיק בבית. שמא אולי ימצאו פריטים שנגנבו מבית המלך. הגיעו השניים לבית השר, והנה רואה המלך להפתעתו שבית השר מרוהט באופן פשוט ביותר, הרהיטים שרגילים לראות בבתים של שרים, לא נמצאו בבית של אותו שר, הכל היה פשוט וצנוע. בכל זאת המלך החדש היה מושפע מעצת שריו, והחל לחפש בכל החדרים, ולא מצא כלום, המשיך לנסות כיוון שהיה בטוח שהשרים צודקים והשר הזה רמאי. אך ללא הועיל, המלך החדש לא מצא כלום. פתאום לפני שעמד לצאת ראה המלך דלת נידחת בצד, הדלת היתה נעולה. ציווה המלך מיד לפתוח את הדלת, כיוון שחשב ששם מחביא השר את כל הרכוש הגנוב. שר האוצר התחנן וביקש שלא יפתחו את הדלת, אך המלך התעקש שיפתחו. לא היתה ברירה, הדלת נפתחה ולעיני השרים והמלך נגלה חדר ריק ומה שהיה שם היה רק מקל ותרמיל. שאל המלך לפשר הדבר. אמר לו שר האוצר "תמיד חששתי שעל ידי כל השררה והכבוד שקיבלתי מאביך תזוח עליי דעתי ואתגאה בעושרי ומעמדי, ולכן בניתי לי את החדר הזה שבו אני נכנס כל יום לזכור מאין באתי, שבעבר הייתי בסך הכל רועה צאן ואלו היו כל נכסיי מקל ותרמיל. כאשר שמע זאת המלך, נעלמו לו כל הספקות שהיו לו על השר, חיבק אותו המלך ונהג בו כבוד גדול יותר ממה שהיה נוהג בו אביו. זכור תמיד, דע מאין באת..."

"כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרוצח אל ארץ אחוזתו"
 הגמרא במסכת מכות (יא,א) אומרת שבגלל שדינו של הרוצח בשוגג הוא לשבת בעיר מקלט עד מות הכהן הגדול היה קיים חשש שהרוצחים יתפללו על הכהן הגדול שימות, כדי שיוכלו להשתחרר ממאסרם. וליכך אימותיהם של הכהנים הגדולים היו נוהגות לספק מזון לרוצחים כדי שלא יתפללו על בניהם שימותו חס ושלום. ויש להבין ולשאול, מדוע דווקא האמהות של הכהנים ולא הנשים שלהם או הכהנים עצמם? מדוע דווקא האמהות הן אלה שהלכו וסיפקו מזון לרוצחים על מנת שלא יתפללו על ילדיהם שימותו? ועונה הבן איש חי כן, שאין זה מכובד שהכהן הגדול יחשוש מקללתו של הרוצח שהלא כל עם ישראל נסמך על זכותו וצדקתו של הכהן ובזוי הדבר שצדיק כמוהו יצטרך להגן על עצמו ע"י מתנות לרוצחים כדי שלא יקללו אותו. וכמוכן אם אשתו תלך גם בכך יש בזה זילות הכהן הגדול שכל מה שאישה עושה על דעת בעלה עושה. אך כאשר אמותיהם של הכהנים היו מספקות את המזון אין בכך כל ביזיון, אלא ידוע שכל אמא דואגת לבנה, וכל אחד ידע שאין הכהן הגדול שלח את אימו, כי אם היה שולח היה שולח את אשתו, ולכן ברור לכל שהאמהות הולכות על דעת עצמן כי דואגות לבניהם. ובאופן נוסף אפשר לתרץ שמכיוון שנפסק להלכה שכדי לגלות לעיר מקלט אין צריכים עדים, אם כן קיים חשש שאדם עני שאין לו פת לאכול יעיד על עצמו עדות שקר שהוא רצח בשגגה ויגלה לעיר מקלט וכך יזכה שיפרנסו אותו במזון שנים רבות עד מות הכהן הגדול. אך אם הכהן הגדול היה מפרנסו ונותן לו מזון אז לאותו עני לא היה הפסד והיה אוכל ושובע כל השנים האלה עד שהכהן הגדול נפטר ואז הוא משתחרר לחופשי. אך מכיון שלא הכהן הגדול מביא את האוכל אלא אימו מביאה את אוכל, פוחד העני שמא אולי אימו של הכהן תסתלק לעולמה ואילו הכהן הגדול ימשיך לחיות וכל אותן שנים שבין מות האמא למותו של הכהן לא יהיה לו אוכל ומזון כי לא יהיה מי שיביא לו, ולכן אף עני לא יעיד עדות שקר על עצמו להגלות לעיר מקלט. ולכן זה התירוץ הנוסף מדוע דווקא האמהות מביאות את המזון ולא הכהן עצמו.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

מספרים על הבבא סאלי, שבאחד מלילות השבת הזמין לשולחניו את הרב שלמה סבאג זצ"ל ואת חתנו. לאחר אכילת הדגים מילא הבבא סאלי 3 כוסות ערק וציווה עליהם לשתות את הכוס עד הטיפה האחרונה. בעוד שהבבא סאלי שותה את הכוס ועיניו סגורות, שפך חתנו קצת מהכוס לכוס אחרת מבלי שאף אחד יראה, מיד הבבא סאלי עצר את שתייתו ואמר "אחד משניכם פגם את הכוס". הודה החתן ואמר "אני הוא זה ששפכתי מעט מהכוס לכוס אחרת." אמר להם הבבא סאלי, דעו לכם, בשתיית הכוס כיוונתי בראשי תיבות של שלושתנו, שהם שלמה דוד ישראל – שד"י, "מי שאמר לעולמו די, יאמר די לצרותינו וישלח משיח צדקנו. אך לצערי לא עלתה הכוונה לשמים בגלל פגימת הכוס..." "מוכנים אנו למלא את הכוסות שוב ולשתות עד הטיפה האחרונה" אמרו השניים, אך הבבא סאלי השיב באכזבה גדולה "חלפה השעה". מצווה הבאה לידיך אל תחמיצה, וזריזים מקדימים למצוות...

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

סיפור שסיפר אחד האנשים הקשורים לרב יורם אברג'ל. "אחד ממשתתפי השיעור לא חש בטוב, ולאחר סדרת בדיקות אישפזו אותו בשל חיידק מסוכן. נסעתי לביקור בבית החולים. מיד שראה אותי, ביקש שאנסה להביא את הרב יורם אברג'ל לביקור בבית החולים שיברך אותנו לרפואה. כשזכיתי להגיע

לנתיבות אל בית מדרשו הקדוש של הרב, סיפרתי לו על אותו יהודי ושאלתי את הרב אם יוכל לבקרו. הרב השיב לי שלהיכנס אליו לתוך בית החולים הוא לא יכול, אך אם הוא יחכה מחוץ לבית החולים בצומת הקרובה, הוא יבוא לשם. היהודי החולה התרגש מאוד והתכונן לפגישה. הוא התגבר על הכאבים והקשיים, התלבש והגיע לצומת הקרובה לבית החולים. והינה הרב הגיע, ירד מהרכב העיף עליו מבט קצר ונכנס חזרה לרכב במטרה לנסוע. אני חשתי בתוכי אי נעימות, מה אגיד לאותו יהודי חולה שכל כך טרח להגיע לצומת, ולבסוף הרב לא דיבר איתו ולא בירך אותו. לכן נגשתי לרב ואמרתי לו "אולי הרב ידבר איתו כמה מילים?" הרב ענה שאין צורך, הכל בסדר, אבל רק לכבודך אדבר איתו. הרב ניגש אליו והתעניין בשלום משפחתו, בלי להזכיר כלל את החולה עצמו ואת המטרה לשמה הגיע. בסיום הפגישה הרב נסע, ואותו יהודי נשאר מאוכזב, לא זכה לברכה לרפואה, הוא ציפה ליותר.. הוא חזר לבית חולים. באותו יום היו צריכים לערוך בדיקות שגרתיות לראות את ההתקדמות. ופלא פלאים, מבדיקה שעשו התברר שהחיידק נעלם... והרופאים לא ידעו לתאר כיצד זה קרה..

הבעל שם טוב הקדוש

בעיר מז'יבוז' חי יהודי בשם רבי משה קידס שהיה גדול בתורה. אך הוא זלזל בבעל שם טוב הקדוש. פעם אחת שלמד בבית הכנסת התקשה להבין פירוש של התוספות וכמה שהתאמץ לא הצליח להבין. השעה היתה מאוחרת מאוד והוא נרדם על הספר. והינה בחלומו הופיע לפניו הבעל שם טוב הקדוש ופירש לפניו את התוספות שלא הבין, הוא התעורר בבהלה מהחלום אבל לפחות שמח שמחה גדולה שהבין את הפירוש. והינה הוא מעיין בתוספות שלא הבין ואיזה פלא, בדיוק כפי שהסביר לו הבעל שם טוב הקדוש כך הם הדברים בתוספות. הדבר נשכח ממנו, הוא המשיך לזלזל בבעל שם טוב הקדוש, כי אמר שזה רק חלום, ולא בהכרח שבאמת הבעל שם טוב יודע את הפירוש בכלל. אך לא עבר הרבה זמן והקודש הקדושים הבעל שם טוב הגיע לעיירה שלו, והינה כולם התאספו בבית הכנסת וגם הוא הגיע. הבעל שם טוב הבחין בו וקרא אליו, מבלי להכירו, אמר לו באוזן "הפירוש של התוספות עכשיו מובן לך?" אותו רבי משה היה בהלם, הוא כמעט והתעלף, כיצד הבעל שם טוב הקדוש ידע על שהתקשה בלימודיו? הוא החל להבין שלא סתם הבעל שם טוב הגיע אליו בחלום ובאמת הסביר לו את אשר לא הבין. מאותו רגע הוא לא עזב את הבעל שם טוב והפך להיות אחד מתלמידיו הקדושים. נלמד מזה כמה כוח יש לצדיקים הקדושים שאסור אף פעם לזלזל בהם, ולא באף שום יהודי.

לזיכוי הרבים והפצת העלון ולהקדשות לעילוי נשמת/לרפואה, או לקבלת חידוש יומי ניתן לפנות למספר : 0523458725 או במייל : mahamardaniel@walla.co.il

"כשיהודי, אף הפשוט ביותר, אומר בעת פתיחת הארון, באמונה פשוטה ומעומק הלב "ברוך שמייה", הקדוש ברוך הוא ממלא את בקשתו כולה, או מקצתה".

(הבעל שם טוב הקדוש)

שבת שלום ומבורך